קרבן יחיד שנאערב בו'. כגולגו גרסינן קרבן: **קרבן יחיד בקרבן ציבור. כגון** שעיר נשיא בשעיר הרגלים או עולה בעולה: **הכי** ה] גרסינן **ואם נתן מפנה מכל אחד יצא.** כלמעלן בפרק בית שמאי (לעיל דף לו:) כל הניתנין על המזבח החיצון שנתנן במנחה אחת כיפר: **מרובע מפנות.** שתים ו] מפנות שהן מרובע קמלר: **נד"פ.** דבשעין מרובע מפנות מכל אחד לבתחילה: **אבל נאערבו שחוטין.** שנשחט דמס בכוס אחד נותן ד' מתנות מכולן שהרי יש כאן משמיסה קמבר יש בילה: **אף יחיד בגברי.** ולע"ג דבעי סמיכה. ומלישבור לא מלי לאוקמיה ג] שאין סמיכה בלישבור אלא בחטאתו פ"ח וכן ליתא בכל דפוסים שיטים. ולהכוסה חטאת [שבשלה ג] נוסלי הוא מיותר להיותו וחס נתן מרובע מכולן וכלמוכח מן הסוס' דלא הוו בגרסי לה. והכה"ג הוסיפו מרש"י ולדידיה קאי מהנה כו' לאחטאת וארבע כו' לעולה (דף ס"ו). ועי' ס"מ ד"ה וחס ומן, וכמ"ש ובכוס"ק ומ"ם: ג] ארבע מתנות מכולן כל"ל (ר"ש ה: ד] ל"ל מכולן (ש"ם ה: ה] דבור זה ל"ל אחר ד"ה ארבע מהנות (צ"ק): ו] ל"ל שתי (צ"ק) : ז] מדקתני דלא מעכבי ארבע מתנות (באה"ם). וכמ"ש תיקן כבנוס' רש"י כמ"ש ה] ל"ל הלא בשחוטין (ש"ם) : ט] סמיכה ירעו לדברי הכל כל"ל (ש"ם. [מיהות לא ידעו ליתא בד"ו]. וגי' כ"ק סמיכה לא יצא כל"ל וסס"ד ומס"ד לדברי ר"א: י] ל"ל בכל (גליון) : יא] ל"ל דאיכא שיעורא (ש"ם) : יב] להביא ולהתנות במותר כל"ל (ש"ם) : יג] מיהות ולא יעשו סמיכה ממקן צ"ק) : יד] לפטור את עצמו כל"ל (ב"ש) : טו] ל"ל לא (ב"ש) : טז] משלח אע"פ שאינו יכול לסמוך כל"ל (ב"ש) : יז] ל"ל מן הבקר (ש"ם והגר"ב) : יח] ל"ל דמדקתני (ש"ם) : יט] ל"ל מאי טעמא. וכ"ה בדפוסי ונליה. ובגליון כ' ג"ל מ"מ: כ] בצ"ק נוסף להמתין: **כא]** ל"ל או כגון (ש"ם). [וכ"ל מוסק תיבת בגון]: **כב]** גי' ש"מ בשעה שמתחנך לעבודה: **כג]** מדכתיב ובאת שמה **והבאתם** כל"ל (ב"ש. וכ"ה בתוס' גיטין כח ע"ב): **כד]** חיישינן שיהיה ראוי לסמיכה כל"ל (צ"ק. וכ"ה בתוס' גיטין שם): **כה]** ל"ל יכול (צ"ק): **כו]** עי' בגוס' רס"י כמ"ש (הגר"ב): **כז]** מכלן ועד סוף הדיבור הוא מוספת (ב"ש) : **כח]** מכלן עד סה"ק ליתא בכ"י: **כט]** ל"ל מעה

שינויי נוסחאות

א) ס"ל כתוב חטאת, כמקום קרבן [בכל הבריימתא] (*שמב"י. וכ"ה ברש"י כת"י). וע' טו"ק בענין מילוק הגריכמות: **ב)** תיבות ואם נתן מהנה מכל אחד יצא ליתא בכתי"ש ובתוספתא פ"ח וכן ליתא בכל דפוסים ישיטים. ולהכוסה חטאת [שבשלה ג] נוסלי הוא מיותר להיותו וחס נתן מרובע מכולן וכלמוכח מן הסוס' דלא הוו בגרסי לה. והכה"ג הוסיפו מרש"י ולדידיה קאי מהנה כו' לאחטאת וארבע כו' לעולה (דף ס"ו). ועי' ס"מ ד"ה וחס ומן, וכמ"ש ובכוס"ק ומ"ם: ג] ארבע מתנות מכולן כל"ל (ר"ש ה: ד] ל"ל מכולן (ש"ם ה: ה] דבור זה ל"ל אחר ד"ה ארבע מהנות (צ"ק): ו] ל"ל שתי (צ"ק) : ז] מדקתני דלא מעכבי ארבע מתנות (באה"ם). וכמ"ש תיקן כבנוס' רש"י כמ"ש ה] ל"ל הלא בשחוטין (ש"ם) : ט] סמיכה ירעו לדברי הכל כל"ל (ש"ם. [מיהות לא ידעו ליתא בד"ו]. וגי' כ"ק סמיכה לא יצא כל"ל וסס"ד ומס"ד לדברי ר"א: י] ל"ל בכל (גליון) : יא] ל"ל דאיכא שיעורא (ש"ם) : יב] להביא ולהתנות במותר כל"ל (ש"ם) : יג] מיהות ולא יעשו סמיכה ממקן צ"ק) : יד] לפטור את עצמו כל"ל (ב"ש) : טו] ל"ל לא (ב"ש) : טז] משלח אע"פ שאינו יכול לסמוך כל"ל (ב"ש) : יז] ל"ל מן הבקר (ש"ם והגר"ב) : יח] ל"ל דמדקתני (ש"ם) : יט] ל"ל מאי טעמא. וכ"ה בדפוסי ונליה. ובגליון כ' ג"ל מ"מ: כ] בצ"ק נוסף להמתין: **כא]** ל"ל או כגון (ש"ם). [וכ"ל מוסק תיבת בגון]: **כב]** גי' ש"מ בשעה שמתחנך לעבודה: **כג]** מדכתיב ובאת שמה **והבאתם** כל"ל (ב"ש. וכ"ה בתוס' גיטין כח ע"ב): **כד]** חיישינן שיהיה ראוי לסמיכה כל"ל (צ"ק. וכ"ה בתוס' גיטין שם): **כה]** ל"ל יכול (צ"ק): **כו]** עי' בגוס' רס"י כמ"ש (הגר"ב): **כז]** מכלן ועד סוף הדיבור הוא מוספת (ב"ש) : **כח]** מכלן עד סה"ק ליתא בכ"י: **כט]** ל"ל מעה

שיטה מקובצת

חטאת יחיד שנתערב בחטאת צבור. וה"ה לה חטאת יחיד נקבה וחטאת צבור זכר. ותיכל בקונטרס דמשמתם לה בשעיר נשיא בשעירי רגלים דשניהם זכרים: **ואם** נתן ד' מתנות מבולן יצא. פ"ה שתי מתנות לכל אחת ובקצ"ל כ"ש דה"ל כה כב"ש לחמר לעיל כל הניתנים על המזבח החיצון שנתנן במנחה אחת כיפר וכחטאת שתי מתנות ועוד דע"כ אחיל כב"ש מדמתניים וחס נתן מתנה אחת מבולן יצא מלמעלה כב"ש. וי"ל דלקי אחילכתא כחטאת דבכי"ת יחיד ביחיד ולצור בצבור, ותוזק. ולכן נראה דנרסינן אף נתן מתנה אחת מכל אחד יצא, אי נמי אי נתן שנים מבולן יצא: **מה דבריס אמורים.** לגרוך אחרבע מתנות מכל אחד בתחילה, בנתערבו חיים: **אבל נאערבו שחוטין.** בנשלל דס (בדס) שניהס בכוס אחד: **נותן אחרבע מתנות מבולן.** שהרי ים כאן משניהן נמצא אחרבע מתנות מכל אחד: **אף יחיד בגברי.** ולע"ג דבעי סמיכה. ומלישבור לא מלי לאוקמיה בקל בחטאות הפנימיות והכל בחטאות הפנימיות אין סמיכה בעזרה אלא יש בהן מתנה אחת מבולן ולפי שאין בהן סמיכה יכולין לעשות בהן ד' מתנות בכל אחת ואחת: **ואפילו** אם נתן מהנה מעכבת: **ומפנה לה מפנה היא.** ומיין דווקא דממוסקין סמיכה קאמר אבל שחוטין לא בתמיה וכי בשחוטין נמי לא משכחת לה לקמיימא לגרוך ליתן ד' מתנות מכל אחד וכגון שנתערבו בכוסות בכוסות ולא נשנלו: **אלא.** מיין לאו דווקא ולא מסוסקי סמיכה מיירי אלא כולה בשחוטין וכבר אמרו עליהן: **ואפילו חיים דקאמר שחוטין דעין חיים.** שליך דמס בלול זה בזה אלא נתערבו כוס בכוס ואין לוס יד ביחיד ואיכא אל בעלים: **אבל נשלול.** שנתערבו בכוסות דקתני: **נמה דבריס אמורים.** לגרוך אחרבע מתנות מכל אחד בתחילה, בנתערבו חיים: **אבל נאערבו שחוטין.** בנשלל דס (בדס) שניהס בכוס אחד: **נותן אחרבע מתנות מבולן. שהרי** ים כאן משניהן נמצא אחרבע מתנות מכל אחד: **אף יחיד בגברי.** ולע"ג דבעי סמיכה. אלא אחרבע מתנות שהן בקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד ואם [ב] נתן ד' מתנות מכל אחד יצא ואם נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין נותן ארבע מתנות מכולן ואם נתן ארבע מתנות מכל אחד יצא ואם נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין לא מה לי חיים מה לי שחוטין אלא הכי קאמר בד"א שנתערבו שחוטין בעין חיים בכוסות אבל בבולל נותן ד' מתנות לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אחת לבולן ואם נתן מתנה אחת לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אם יש בה כדי לזה וכדי לזה כשרה ואם לאו פסולה ומי אית ליה לרבי האי סברא והא תניא [ה] אמר רבי לדברי ר"א איתיביה אבי קרבן [א] יחיד שנתערב בקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד ואם [ב] נתן ד' מתנות מכל אחד יצא ואם נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין נותן ארבע מתנות מכולן ואם נתן ארבע מתנות מכל אחד יצא ואם נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין לא מה לי חיים מה לי שחוטין אלא הכי קאמר בד"א שנתערבו שחוטין בעין חיים בכוסות אבל בבולל נותן ד' מתנות לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אחת לבולן ואם נתן מתנה אחת לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אם יש בה כדי לזה וכדי לזה כשרה ואם לאו פסולה ומי אית ליה לרבי האי סברא והא תניא [ה] אמר רבי לדברי ר"א

ואם נתן ארבע מבולן יצא. פירש בקונטרס [ו] מזה שנים ומזה שנים ותימה דנהאת מזה ואחת מזה וגי' ואין לומר דתניא כניא דברי ר"א. דמכאן לה ליכא למיפרך אלא מהכא דמשמע דכל ד' מתנות יש לו לכל אחד ואחד: **שמלי** (לעיל דף לו:) **למאני** ובחטאת שמי מתנות להא קתני סיפא ואס נתן מתנה אחת מבולן יצא ויש [ז] לומר דקאי על כל ארבע מתנות שנים של יחיד ושנים של ציבור ואיכא למאן דאמר כולהו בעי ד' מתנות ולהכי קאמר נתן ד' מתנות יצא דהיינו מתנה אחת מכל אחת ואחת: **ומי אית ליה לרבי האי סברא.** דמתנה לריכה שיעור: **לרבי ר' אליעזר.** לקמן (דף פ.) מייתינן לה דהאי פרקין גלוחות של מי חטאת שנפלו לתוכה מים כל שהן שאינן של מי חטאת ר' אליעזר אומר יהא ב' מלאין ופירשה רבי למילתיה ואמר דקסבר ר' אליעזר הואיל ונתערבו פסולין בכשרין נמי אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין ובזוקה מחמה כשר ומחמה פסול כלומר ואפילו נתערבו כשרין נמי אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, דקתני אמר רבי לרבי ר' אליעזר הואיל ב' מלאין אי אפשר שיהא בהן ס' כנגד כל אחד ואחד ואפ"ה פסולין דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, ומי אית ליה לרבי האי סברא דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, והא תניא [ח] מניין שמעת לתיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא למיפרך דשמא לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים ואין לומר דאפילו בשלמים נמי לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים שהרי אין לו לאדם אלא שני כבשים ואין לו לאדם אלא שני תמידין ואין לו לאדם אלא שני שלמי שבועות ואין לו לאדם אלא שני שלמי שמחה אבל בקרבן נשים שהן באין משלשה מינים שהרי שלשה עופות באין לחטאת ושלשה בני מעיים באין לעולה ושלשה מיני מאכל באין למנחה ואפילו הכי לא תניא אלא שנים מכולן ש"מ אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין: **ומי אית ליה לרבי האי סברא.** דמתנה לריכה שיעור: **לרבי ר' אליעזר.** לקמן (דף פ.) מייתינן לה דהאי פרקין גלוחות של מי חטאת שנפלו לתוכה מים כל שהן שאינן של מי חטאת ר' אליעזר אומר יהא ב' מלאין ופירשה רבי למילתיה ואמר דקסבר ר' אליעזר הואיל ונתערבו פסולין בכשרין נמי אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, דקתני אמר רבי לרבי ר' אליעזר הואיל ב' מלאין אי אפשר שיהא בהן ס' כנגד כל אחד ואחד ואפ"ה פסולין דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, ומי אית ליה לרבי האי סברא דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, והא תניא [ח] מניין שמעת לתיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא למיפרך דשמא לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים ואין לומר דאפילו בשלמים נמי לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים שהרי אין לו לאדם אלא שני כבשים ואין לו לאדם אלא שני תמידין ואין לו לאדם אלא שני שלמי שבועות ואין לו לאדם אלא שני שלמי שמחה אבל בקרבן נשים שהן באין משלשה מינים שהרי שלשה עופות באין לחטאת ושלשה בני מעיים באין לעולה ושלשה מיני מאכל באין למנחה ואפילו הכי לא תניא אלא שנים מכולן ש"מ אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין: **ואם נתן ארבע מבולן יצא.** פירש בקונטרס [ו] מזה שנים ומזה שנים ותימה דנהאת מזה ואחת מזה וגי' ואין לומר דתניא כניא דברי ר"א. דמכאן לה ליכא למיפרך אלא מהכא דמשמע דכל ד' מתנות יש לו לכל אחד ואחד: **שמלי** (לעיל דף לו:) **למאני** ובחטאת שמי מתנות להא קתני סיפא ואס נתן מתנה אחת מבולן יצא ויש [ז] לומר דקאי על כל ארבע מתנות שנים של יחיד ושנים של ציבור ואיכא למאן דאמר כולהו בעי ד' מתנות ולהכי קאמר נתן ד' מתנות יצא דהיינו מתנה אחת מכל אחת ואחת: **ומי אית ליה לרבי האי סברא.** דמתנה לריכה שיעור: **לרבי ר' אליעזר.** לקמן (דף פ.) מייתינן לה דהאי פרקין גלוחות של מי חטאת שנפלו לתוכה מים כל שהן שאינן של מי חטאת ר' אליעזר אומר יהא ב' מלאין ופירשה רבי למילתיה ואמר דקסבר ר' אליעזר הואיל ונתערבו פסולין בכשרין נמי אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, דקתני אמר רבי לרבי ר' אליעזר הואיל ב' מלאין אי אפשר שיהא בהן ס' כנגד כל אחד ואחד ואפ"ה פסולין דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, ומי אית ליה לרבי האי סברא דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, והא תניא [ח] מניין שמעת לתיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא למיפרך דשמא לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים ואין לומר דאפילו בשלמים נמי לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים שהרי אין לו לאדם אלא שני כבשים ואין לו לאדם אלא שני תמידין ואין לו לאדם אלא שני שלמי שבועות ואין לו לאדם אלא שני שלמי שמחה אבל בקרבן נשים שהן באין משלשה מינים שהרי שלשה עופות באין לחטאת ושלשה בני מעיים באין לעולה ושלשה מיני מאכל באין למנחה ואפילו הכי לא תניא אלא שנים מכולן ש"מ אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין: **ואם נתן ארבע מבולן יצא.** פירש בקונטרס [ו] מזה שנים ומזה שנים ותימה דנהאת מזה ואחת מזה וגי' ואין לומר דתניא כניא דברי ר"א. דמכאן לה ליכא למיפרך אלא מהכא דמשמע דכל ד' מתנות יש לו לכל אחד ואחד: **שמלי** (לעיל דף לו:) **למאני** ובחטאת שמי מתנות להא קתני סיפא ואס נתן מתנה אחת מבולן יצא ויש [ז] לומר דקאי על כל ארבע מתנות שנים של יחיד ושנים של ציבור ואיכא למאן דאמר כולהו בעי ד' מתנות ולהכי קאמר נתן ד' מתנות יצא דהיינו מתנה אחת מכל אחת ואחת: **ומי אית ליה לרבי האי סברא.** דמתנה לריכה שיעור: **לרבי ר' אליעזר.** לקמן (דף פ.) מייתינן לה דהאי פרקין גלוחות של מי חטאת שנפלו לתוכה מים כל שהן שאינן של מי חטאת ר' אליעזר אומר יהא ב' מלאין ופירשה רבי למילתיה ואמר דקסבר ר' אליעזר הואיל ונתערבו פסולין בכשרין נמי אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, דקתני אמר רבי לרבי ר' אליעזר הואיל ב' מלאין אי אפשר שיהא בהן ס' כנגד כל אחד ואחד ואפ"ה פסולין דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, ומי אית ליה לרבי האי סברא דאין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין, והא תניא [ח] מניין שמעת לתיירי בשלמים ובקרבן נשים ליכא למיפרך דשמא לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים ואין לומר דאפילו בשלמים נמי לא תניא אלא בשלמים שהן באין משני מינים שהרי אין לו לאדם אלא שני כבשים ואין לו לאדם אלא שני תמידין ואין לו לאדם אלא שני שלמי שבועות ואין לו לאדם אלא שני שלמי שמחה אבל בקרבן נשים שהן באין משלשה מינים שהרי שלשה עופות באין לחטאת ושלשה בני מעיים באין לעולה ושלשה מיני מאכל באין למנחה ואפילו הכי לא תניא אלא שנים מכולן ש"מ אין תערובת פסולין בכשרין כמי שנפלו פסולין:

נוספאות רש"י כת"י

הגיכר הוא כת] כגון שנתנבו בחטאת **נחטאת** ל] **יחיד שנתערב בחטאת יחיד.** כבולגו גרסינן חטאת בחטאת. כגון שניר נשיא בשעירי רגלים: **ואס נתן מתנה אחת מבולן יצא.** שתים מן ד' מתנות שבכל אחת ואחת: **ואפילו הכי.** מעיקרא שנתערבה כאן בהדיא: **בקונט' הקון.** בכתב ולא בתלגן וכסיהרה, ומוסס נמי לה הוי בהדיא גרים: **דהוסה הוסה.** טהרים דקלי ליה זיהכה, וכן בהוסה בלבוקה לה ידיע: **בפולה.** בפלה מן הגג ואנן לה גבי טהרים מהוס ריסוקי חיבריס וגם אם שחטה בחוך מעת לעת ואפילו בדקה בחאר שחיטה בכל מיני טהרים ולא בגלל, ואס שחטה מעת לעת ואחוכה לריכה בדיקה בכל מיני בדיקות טהרים, שליכל יכיו שאס שחטה יכולין לגרוכי אותו כמין שנתערבו בשחוטין ואחוכה הסהרים אבל בשחוטין בעזרה לריכה בדיקה בשעה שחיטה ואס לאו לגרוכי אותו כמין שנתערבו בשחוטין בעזרה אבל בשחוטין בעזרה ואס לאו לריכה בדיקה בשעה שחיטה ואס לאו לריכה בדיקה בשעה שחיטה ואפילו אס לא שחטה בעזרה לעת לעת כבו] קודס שחיטה אבל בדיקה לאחר שחיטה בעזרה ואס לאו לריכה אפילו בדיקה לא בשעה: **קבבר.** ים לקס למוקי מתני' בהכי, שמחה בדיקה מעת לעת קודס שחיטה ובדיקה לאחר שחיטה, ואפילו אס שלכה לריכה בדיקה לאחר שחיטה. ואס תאמר יקרבו ויבדקו, כיון לאימחוק אפקי בדיקה לא מעיילינן לה לעזרה: **ולא בדיקה לא יקרב.** בפרק כל שלמוני בסמכת אמרינן (מגורה נא:): **דבוסה הוסה.** שהקב שוקך ולא עבוד שהיפוכן קורא ויורד בסהוה מכה בנבור: **עמדה.** על רגליה ולא שלכה לריכה בדיקה לשהות מעת לעת קודס שחיטה אבל בדיקה לאחר שחיטה בעיא ואס שלכה אפילו בדיקה לא בעיא: **ואפ"ה בעי סמיכה.** בבעלים ולא ידיע מי בעלים לכתקבל יקרב נשם מי שהוא: **בקרבן נשים.** דלא בעי סמיכה אבל בקרבן ציבור בעי סמיכה ומתני' דקתני: **אף יחיד בגברי.** ולע"ג דבעי סמיכה. אלא אחרבע מתנות שהן בקרבן ציבור שנתערב בקרבן ציבור וקרבן יחיד וקרבן ציבור שנתערבו זה בזה נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד ואס נתן ד' מתנות מכל אחד יצא ואס נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין נותן ארבע מתנות מכולן ואס נתן ארבע מתנות מכל אחד יצא ואס נתן ארבע [ג] מכולן יצא במה דברים אמורים שנתערבו חיין אבל נתערבו שחוטין לא מה לי חיים מה לי שחוטין אלא הכי קאמר בד"א שנתערבו שחוטין בעין חיים בכוסות אבל בבולל נותן ד' מתנות לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אחת לבולן ואם נתן מתנה אחת לבולן [ד] יצא רבי אומר רואין את המתנה אם יש בה כדי לזה וכדי לזה כשרה ואם לאו פסולה ומי אית ליה לרבי האי סברא והא תניא [ה] אמר רבי לדברי ר"א